

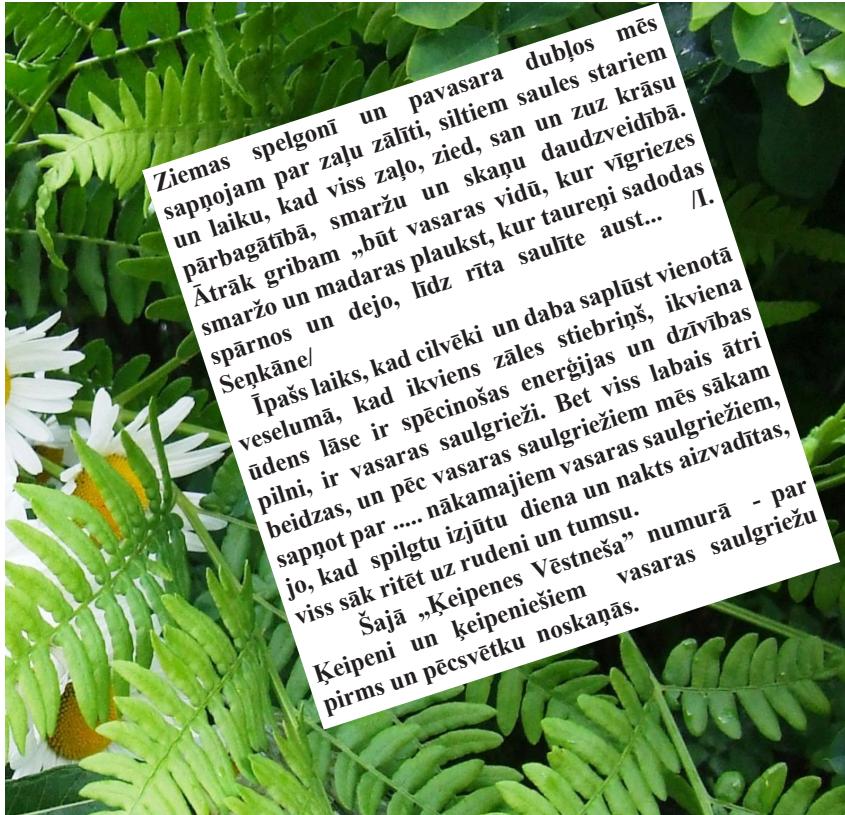
Keipenes Vēstnesis

2014.
gada
30. jūnij

Keipenes pagasta mēnešraksts Nr.261/6

Iznāk no 1991. gada 14. augusta.

Keipene dabas ritumā – pirms un pēc vasaras saulgriežiem

Ziemas spelgonī un pavasara dubļos mēs sapļojam par zaļu zālīti, siltiem saules stariem un laiku, kad viss zaļo, zied, san un zuz krāsu pārbagātībā, smaržu un skaņu daudzveidībā. Ātrāk gribam „būt vasaras vidū, kur vīgriezes smaržo un madaras plaukst, kur taureņi sadodas spārnos un dejo, līdz rīta saulīte aust... /I. Seņķane/
Ipaš laiks, kad cilvēki un daba saplūst vienotā veselumā, kad ikviens zāles stiebriņš, ikviena ūdens lāze ir spēcinošas energijas un dzīvības pilni, ir vasaras saulgrieži. Bet viss labais ātri beidzas, un pēc vasaras saulgriežiem mēs sākam sapnot par nākamajiem vasaras saulgriežiem, jo, kad spilgtu izjūtu diena un nakts aizvadītas, viss sāk ritēt uz rudeni un tumsu.
Šajā „Keipenes Vēstnēša” numurā - par vīssāk ritēt uz rudeni un tumsu.
Keipeni un ķeipeniešiem vasaras saulgriežu pirms un pēcsvētku noskaņās.

13. jūnijs - izlaidums

Š.g. 13. jūnijā Keipenes tautas namā ar labiem vārdiem un vēlējumiem lielajā dzīvē tika izvadīti Keipenes pamatskolas absolventi – **Dāvis Birkenfelds, Alvis Bugis, Liāna Fišmeistere, Eduards Heinsbergs, Margrieta Kalniņa, Norberts Ozoliņš, Alīna Pobjaržina, Ramona Rubene, Kristīne Riekstiņa.**

Pasākums bija sirsniņš, bez liekvārdības un patosa. Ir tikai viens „bet”.... Tie, kas sēdēja tautas nama zāles pēdējās rindās, no runām un apsveikuma vārdiem neko daudz nedzirdēja, jo šajā zāles daļā bija kā tirgus laukumā – zumēja, sanēja, tika pārspristas ģimenē aktuālas lietas, skraidīts iekšā un ārā, turp un atpakaļ. Varbūt pasākuma vadītājam nākamgad uz izlaidumu jāņem līdzi zvanu vai āmuriņu, lai iezvanītos vai uzzistu ar āmuriņu, kas pārtrauktu kaismīgākos plāpātājus un skraidītājus? Vienkāršā gan būtu, ka tie, kam pasākums neinteresē un garlaiko, tomēr cienītu absolventus, pedagogus un pārējos pasākuma viesus, un izietu savas sarunas un darījumus risināt ārpus Keipenes tautas nama telpām. Ticiet man – tas būtu jaukāk un kultūrlāk.

Keipenes pamatskolas 9. klases absolventiem novēlu spēku, neatlaidību un izturību un apzinātīties, ka viss ir katra paša rokās!

„Cilvēka laime ir viņa paša rokās. Savāda līdzība. Dievs radījis cilvēku, un palicis pāri māla pikucis. „Ko lai es vēl daru? – Viņš jautājis. „Radi man laimi,” cilvēks atbildējis.

Dievs padomājis, padomājis un ielicis šo māla pikuci cilvēkam rokās.

Viss atkarīgs no mums pašiem, un galvenais ir nenogurstoši sevi pilnveidot.” /Aksels Munte/

Keipenes pamatskolas pedagojiem, tehniskajiem darbiniekiem un skolēniem novēlu vasarā labi atpūsties un atjaunot radošos spēkus un enerģiju jaunam darba cēlienam, kas aizsāksies septembrī! „Keipenes Vēstnēša” redaktore **B. Mietule**

Eksāmeni garām, priekšā lielā dzīvē, sejā smaids - Keipenes pamatskolas absolventi izlaiduma dienā. Sākot no kreisās: D. Birkenfelds, L. Fišmeistere, klases audzinātāja S. Rušiņa, R. Rubene, N. Ozoliņš, K. Riekstiņa, M. Kalniņa, E. Heinsbergs, A. Pobjaržina, A. Bugis.

Arņa Grīnberga foto

Par smilgām zem debesīm zilgām...

Par smilgām kādreib dziedāja Igo Fomins, un tas bija skaisti. Šoreiz smilgas (sažuvušas un sakaltušas) zem debesīm zilgām sabojājušas pirmssvētku prieku vairākiem Ķeipenes pagastā esošo zemuļ īpašniekiem, kuriem pašvaldības policija šopavasar sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolus pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 51. panta 2. daļas, kas paredz šādu atbildību:

par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos, —uzliek naudas sodu fiziskajām personām **no simt četrdesmit līdz septiņsimt euro**, bet juridiskajām personām — **no septiņsimt līdz divtūkstoš deviņsimt euro**.

Š.g. maijā un jūnijā Madlienas administratīvā komisija izskatījusi 12

administratīvā pārkāpuma protokolus, sastādītus Ķeipenes pagastā esošo zemuļ īpašniekiem, kas nav pildījuši zemes apsaimniekošanas pasākumus un nav noplāvuši zāli, tā veicinot kūlas veidošanos. Jāpiebilst, ka diviem no tiem administratīvā pārkāpuma protokols par šo pašu pārkāpumu jau sastādīts otro gadu pēc kārtas.

Visiem šiem zemuļ īpašniekiem — fiziskajām personām — tika uzlikts naudas sods EUR 140,00 apmērā (viens zemes īpašums piederēja kopīpašumā trim fiziskajām personām, tad katram kopīpašniekam būs jāmaksā 1/3 daļa no 140 euro) un vienam zemes īpašniekam — juridiskai personai — naudas sods EUR 700,00 apmērā.

Aicinām sakopt savas zemes — vai nu

pašiem vai arī iznomājot kādam citam, kas ir gatavs zemi apsaimniekot. Jo arī latviešu tautasdīzīma mūs māca: „Skaista plāva, kad nepļauta, Vēl skaistāka, kad noplauta...”

Informāciju sagatavoja **B.Mietule**

Ciemojoties pie Jānu mātēm un Jānu tēviem

Pirms Līgo svētkiem paviesojos pie ķeipeniešiem, kas dzīvo lauku viensētās. Ne jau ciema centrā meklējama un izjūtama īpašā saikne ar dabu, kas ir šajā laikā. Vai gan cilvēks var sajusties kā dabas bērns, neesot dabā, bet uz bruģa vai asfalta lēkājot dārdošas mūzikas ritmos, kā tas tagad visbiežāk notiek Jānu vakarā? Vēl pirms gadiem trīsdesmit, ja kopīgi svinēja Jāņus, tad tas notika upes līču ieskautos balles plačos — tuvāk dabai. Un netraucēja ne tas, ka balles placis nav asfaltēts, labākajā gadījumā — tā pamatā bija nobļietēta smilts, ne arī lietus, kas arī tajā laikā Jāņos lija it bieži.

Lauku mājās dzīvojošajiem ķeipeniešiem — Jāņa mātēm un Jāņa tēviem (atgādināšu, ka namatēvu un namamāti Jāņu vakarā godā par Jāņa tēvu un Jāņa māti, savukārt visi pārējie — gan pašmāju ļaudis, gan ciemiņi — tiek sauktī par Jāņa bērniem.) — uzdevu pāris jautājumus.

1. Ziedu vai Zāļu dienā (21. jūnijā) savāktām zālītēm ir dubultdziedinošs spēks. Vai šovasar esat savākuši dziedinošās Latvijas dabas zālītes?

2. Kas šķiet skaistākā Jāņu zāle?

3. Bez kā, Jūsuprāt, nav iedomājams Jāņu vakars?

4. Vai jaunības laika Jāņi tomēr nebija visskaistākie?

5. Jāņu svētki ir svētki, kuru senās, tautiskās, pat pagāniskās tradīcijas tiek uzturētas joprojām. Kādas tradīcijas Jūs Jāņu svētkos ievērojat?

Rasma Linde, „Kalna Konēnu” saimniece:

1. — Tā kā mūsmājās nav cieņā veikalā pirktais tējas, tad dažādas plavas zālītes tiek vāktas katru vasaru. Arī šovasar. Kumelītes jau ir savāktas un žāvējas. Gatavojot tēju, parasti sajaucu vairākas

“Kalna Konēnu” namamāte Rasma Linde

zālītes. Šodien izvārīta tēja no kumelītēm, kīmenēm un piparmētrām. Labprāt dzeram liepziedu tēju, arī sarkanā ābolīņa tēju, kas der sirdij.

Visiem iesaku aveņu kaulu tēju — ziemā tā ir ļoti garda un veselīga.-

2. — Man vārda diena ir 20. jūnijā. Ja grib mani iepriecināt vārda dienā, tad vislabākā dāvana būs plavas puķes. ļoti patīk madaras un pīpenes. Manu mazmeitu sauc par Madaru, un man patīk, ka mazmeitai tiecīs tik skaistas puķes vārds.-

3. — Mūsu skaistie svētki Jāņi ir dabas svētki. Pie sevis bieži nodomāju, ka jaunie dzejnieki nekad neuzrakstīs tik izjustus un skaistus dzejoļus kā Imants Ziedonis, jo viņi auguši un dzīvo uz akmeņiem. Ne jaunie dzejdarī ir iegūlušies zālē, pavērojuši visvienkāršākās smilgas skaistumu, ne izjutuši lauku darbu ritmu,

ne arī zina, kas ir siena gubiņa, kas statīņa.

Mēs augām kā dabas bērni, un tas bija tik skaisti. Nekad nebija garlaicīgi, vienmēr bija, ko darīt, ko vērot. Tēvs plāva ar plaujmašīnu, es gāju viņam līdzī, lasīju zemenītes mežmalā. Tagad — pēc tik ilgiem gadiem — atceros šo bērnības atmiņu tik skaidri, it kā tas būtu noticis vakardienā. Jo tas mirklis bija tik nesamākslots un skaists, un patiess.

Bez kā Jāņi nav iedomājami? Šie svētki svinami dabā, kuriņot ugunskuru, dziedot Jāņu dziesmas, esot kopā ar saviem mīļajiem, tuvajiem cilvēkiem. Parasti uz Jāniem sienu sieru. Agrāk sieru sēju pēc sentēvu metodēm, šogad izmēģināju jaunmodīgo siera recepti ar citronskābi. Sanāca garšīgs siers.

Ulmaņlaikā Jāņu svētku galda vienmēr bija plāceņi, siers, pīrāgi, alus. Nekas šajā ziņā īpaši nav mainījies. Tikai jaunie bez šašlika nekādi nevar iztikt.-

4. — Es nevaru teikt, ka tieši jaunības laika Jāņi bija visskaistākie. Skaistākie Jāņi bija tad, kad man bija jau sava ģimene, bērni, un mēs visi bijām kopā un jautri.

Jāņus vienmēr esam svinējuši, tos svinējām, pat atrodoties izsūtījumā Sibīrijā. To, kā mums izgāja ar līgošanu pirmajā izsūtījuma gadā, savās atmiņu skicēs pierakstījis Arvīds Lazdiņš, kas bija ar mums kopā izsūtījumā: „Kāds ierosināja aiziet aplīgot kolhoza priekšsēdētāju, kurš dzīvoja ielā, kas veda uz kapsētu. Neatceros, kā tas viss norisinājās, bet priekšsēdētājs, pamodīs no mūsu dziedāšanas un domājīs, ka latviešiem kāds nomiris un viņi nelaiķi laikam saskaņā ar savām tradīcijām tūlīt nes uz kapsētu. Kad viss bija noskaidrots, alus dzerts un siers ēsts, mūsējie atlāvās pateikt, ka rīt mums ir svētki un vajadzētu

tā kā brīvdienu – priekšsēdētājs visu žēlīgi tam arī piekrita. Tā nu tas iegājās, un arī turpmākos gadus mēs līgojām ar daudz plašāku vērienu un bez kādas prasīšanas svētījām Jāņu dienu. Latvijā, kā zināms, šajos gados līgošana bija aizliegta.”

5. – Nekādas ļecerības Jāņos neesmu darījusi. Vienmēr Līgo dienā piespaužu pīlādžu zarus pie kūts durvīm aizsardzībai. Ugunkuram jābūt - tas ir pats par sevi saprotams, bet lekt pāri ugunkuram – to gan nē, tas ir bīstami.

Jāņu meijas vienmēr palieku zem jaunā siena, tad peles sienu ziemā neēdīs. Cits nekas man vairs nenāk prātā, ko varētu pastāstīt.-

Jānis Ozoliņš, „Lāsiņu” saimnieks:

1. – Pļavas zālītes tējai nevācu, jo tēju vispār nedzeru. Es dzeru tikai kafiju un pienu. Pienu man vajag 3 litri dienā. Tāpēc dzīvoju laukos un turu govis. Pats esmu dzimis un audzis Rīgā, Ķeipenē dzīvoju no 1995. gada. Lauku darbus iemācījos vasarās pie radiem Līvānos. Agrāk bieži braucām arī ciemos pie sievas Baltkrievijas lauku radiem. Tā pamazām apguvu lauku darbus, un no laukiem mukt prom netaisos.-

2. – Skaistākā Jāņu zāle ir paparde. Papardes ziedu gan pagaidām neesmu redzējis, bet vajag meklēt – varbūt, ka izdosies ieraudzīt. Patīk mašīnu Jāņos izrotāt ar ozola zariem.-

3. – Katru gadu Jāņus mūsu ģimene nesvin, jo es atzīstu tikai trīs svētkus – Jauno gadu, Ziemassvētkus un 8. martu. Šogad svinēsim Jāņus – kurināsim ugunkuru, cepsim šašliku, klausīsimies krievu dziesmas. Kāpēc krievu dziesmas, bet ne latviešu? Tāpēc, ka mana sieva krieviete. Vai es savai sievai, ar kuru kopā esmu nodzīvojis 26 gadus, tagad 65 gadu vecumā sāķu mācīt latviešu valodu un dziesmas? Taču nē. –

4. – Par skaistākajiem manas dzīves Jāniem man nav ko stāstīt, jo, kā jau teicu, Jāņi nav mani mīlākie svētki. -

5. – Īpašas Jāņu tradīcijas nezinu. Ko es no Jāņu tradīcijām zinu – tā ir ugunkura kurināšana un Jāņu vainaga vīšana. Jāpi nav iedomājami bez alus.-

(Fotogrāfēties diemžēl Jānis – „Lāsiņu” saimnieks – nepiekrita, jo bildēs nekad labi neizskatoties. Loti ūži, ka tā....)

Jānis Svencis, „Kalna Gauriņu” saimnieks:

1. – Es dzeru tikai veikalā pirkto tēju, zālītes tējām nevācu. Un nav jau arī kur vākt – man ir liels ganāmpulks, tāpēc visas pļavas noganītas, noplautas. Tagad gan man liek pusī ganāmpulka likvidēt, nesanākot uz vienu lopiņu nepieciešamie hektāri. –

2. – Man patīk “Kalna Gauriņu” saimnieks Jānis Svencis - vīrs kā ozols vēl arī 80 gados - ar ozola zaru rokā un zem ozola.

svinējām Rumbaskalnā. Vienos Jāņos no kompartijas puses bija atsūtīts cilvēks, kuram bija uzdots pārbaudīt, vai ievērojam Jāņu aizliegumu vai nē. Šis cilvēks man bija pazīstams. Protams, ka arī togad Jāņus svinējām. Bet es taču esmu Jānis un šim kontrolētājam teicu, ka svinu ar darbabiedriem vārda dienu. Vārda dienu svinēt jau neviens nebija aizliedzis, un formāli nebija par ko piesieties. Beigās kontrolētājs pats kārtīgi sasvinējās. –

5. – Nezināju, ka Jāņi ir pagāni. A. Pelše Jāņus sauca par pagānikiem un aizliedza tos svinēt. Neko pagāniķu un ļecerīgu Jāņos nedaru, nav arī man nekādu īpašu rituālu, ko es katru gadu darītu Jāņos.-

Janīna Serda, „Strēlnieku”saimniece:

1. – Zāļu tējas ir visgaršīgākās un visveselīgākās, tās arī pārsvārā mūsmājās dzeram. Parasti pļavu zālītes vācu tajā nedēļā pirms Jāniem. Tagad gan ilgstoši līst lietus, un zālītes never savākt, jo tās vislabāk vākt sausā un saulainā laikā. Labprāt dzeram raspodiņu, liepziedu un asinszāļu tējas. –

2. – Visa laba Jāņu zāle, kas zied Jāņu vakarā, – zvanīji, naktsvijoles, madaras un vissīkākā pļavas smildziņa. Mūsu tālajā pļavā šogad naktsvijoļu ka biezus – visa pļava balta – ļoti skaisti un smaržīgi. -

3. – Es gribu teikt vienu – Jāņi nav iedomājami bez laukiem, dabas tuvuma, pļavas ziediem, meijām un lopiņiem. Jāņu svinēšana pilsetā – tas ir garām, jo Jāņi ir dabas svētki un svinami laukos. Nezinu, vai šogad „Strēlniekos” sabrauks ciemiņi. Parasti uz Jāniem ciemos atbrauc brāļa meita Iveta, kas pat manām gotiņām uzpin vainagus un uzmauc uz ragiem.

Pirms pašiem Vasaras saulgriežiem man

Janīnai gan pagalms, gan māja, gan kūts sakopti, pīrāgi izcepti, siers sasiets, meijas savestas - svētkiem viss sagatavots - kā jau kārtīgai saimnieci pieklājas.

Turpinājums no 3. lpp.

liels prieks – atnāca slaucama gotiņa, un vijai piedzima jau ceturtais dīvīnu pāris. Nu vai nav skaista dāvana pirms pašiem svētkiem? Kopā mūsu saimniecībā ir četras slaucamas govis un viena grūsna tele. Darba pietiek, un arī piena pietiek, ko sasiet Jāņu sieru gan sev, gan ciitem.-
4. – Nezinu, vai jaunības Jāni bija tie skaistākie. Citādi gan. Manā bērnībā un jaunībā Jāņus svinējām parasti tā - iejūdžām zirgu ratos, izpušķojām ratus, līdzi kāds akordeonists, un braukājām no mājas uz māju – viens otru aplīgojām. Savukārt citi kaimiņi nāca pie mums

ciemos. Atceros Ķešānu Intu ar tēvu Ziedoni, kas nāca pie mums, līgodami un akordeonu spēlēdam. Tagad vairs viens pie otra līgot neiet, un nav jau arī pie kā īsti iet – daudzu agrāko māju vairs nav, citas pustukšas, pamestas.-

5. – Jaunībā jau darījām arī šadas tādas trakulības Jāņos – plikas ap laukiem skrējām, lai viss labi aug – tā tiešām bija. Tagad Jāņos kūti vienmēr apspraužam ar pīlādžu zariem, lai pasargātu no visa slikta un jauna. Bērzu meijas izmantojam pirts slotiņām, projām neaizmetam. Tas arī viss, ko varu pateikt. Un nav jau ko gari runāt par svētkiem, svētki vienkārši jāsvin.-

Janīnas govīs vienos Jāņos bija tikušas pie tīk skaistiem vainagiem.

Pie keipeniešiem ciemojās B.Mietule

Vasaras saulgriežu bērns

Noslēpumainākā ķepenieite

Keipenes pagasta „Dalbos” dzīvojošā Marija Zaķe ir, manuprāt, noslēpumainākā ķepenieite iedzīvotātā. Kaut mūsu pagastā dzīvo jau gana ilgi („Dalbus” Zaķu ģimene nopirkusi 1976. gadā), domāju, ka ir maz ķepeniešu, kas viņu pazīst. Atšķirībā no dzīvesbiedra Centa, kurš bija sabiedrisk斯 un aktīvs – brauca uz Keipenes pensionāru pasākumiem un kārtoja visus jautājumus iestādēs – Marija Keipenes sabiedrībā nav manīta. Tā noslēpumainība varbūt nāk no tā, ka jubilāre dzimusī pirms 90 gadiem vasaras saulgriežos 21. jūnijā, kas ir mistikas un noslēpumainības apvīta diena, vai arī tā izriet no rakstura – ne jau visi ir uz ārējo pasauli vērsti.

Dzīvesbiedrs Centis jau 16 gadus viņsaule, bet Marija dzīvo „Dalbos” meitas Aijas, mazbērnu un mazmazbērnu uzpasēta un apmīlota. Vecumdienu vientulību pašādz kliedēt uzticamie četrkājainie draugi – balts kakis un melns suns, kuriem jubilāre ļoti pieķerasies.

Nedomājiet, ka Marija Zaķe ir vecmāmiņa – sirmāmāmīņa! Pirmais, ko pamaniju un atzinīgi novērtēju, bija jubilāres krāsotie mati. Kā parasti veci cilvēki saka: „Ko man, vecam, vairs pucēties, ko man vairs krāsoties – ir labi tā, kā ir!”, un nolaižas, padarot sevi vēl vecāku. Tāpēc prieks, ka es ieraudzīju citādu attieksmi pret sevi.

Plotku meitene, kas nebaidījās doties iekarot Rīgu

Jubilāre piekrita pastāstīt par savu dzīves gājumu.

Dzimusī 1924. gada 21. jūnijā Dagdas pagasta Plotkos trīs bērnu ģimenē. Kad Marijai bijis gadiņš, nomiris tēvs, un mātei nācīs vienai izaudzināt un izskolot bērnus.

Skolā gājusi Dagdā – Dagda atradusies 3,5 km attālumā no Plotkiem. Pēc pa-

Marija Zaķe savā 90. dzimšanas dienā Keipenes pagasta „Dalbos”

matskolas beigšanas vēl divus gadus gājusi skolā un tad 19 gadu vecumā pārcēlējusies dzīvot uz Rīgu, kur izmācījusies par mašīnrakstītāju – beigusi Skadiņa privātskolas mašīnrakstīšanas un grāmatvedības kursus.

Pirmā darbavietā – Augstākā tiesa, kur Marija sešus gadus nostrādājusi par mašīnrakstītāju, bijusi darbā cienīta.

Vēlāk savā mašīnrakstītājas specialitātē strādājusi gan Hidrogeoloģiskajā ekspedīcijā, gan Ceļu pārvaldē. Abas darbavietas atradušās Rīgā.

Darbā bijis arī sešu gadu pārtraukums, kad audzināti bērni – dēls un meita. Diemžēl dēls traģiski aizgājis bojā.

Savu vīru Centi – Alūksnes puses puiši – Marija satikusi Rīgā, kad viņš pēc dienesta armijā bija ieradies tur dzīvot.

Pensijas vecumā klūst par zemniekiem

Pēc aiziešanas pensijā Marija no Rīgas pārcēlējusies uz Keipeni, kur viņu jau

sagaidījis vīrs, kas pirmais pārcēlies uz laukiem. Entuziasma pilni metušies lauku darbos. Jau 1989. gadā pieprasījuši zemi un vēlāk nodibinājuši zemnieku saimniecību.

Sākuši saimniekot, turot vienu telīti un cūkas. Vienu brīdi pat saimniecībā bijuši deviņi liellopi, no kuriem piecas slaucamas govīs. Turēti visi iespējamie mājlopi, izņemot zirgu.

1997. gadā vīrs, jaunas slimības pieveikts, aizgājis mūžībā.

Bet saimniekošanai nācīs atmest ar roku tad, kad Marija, krāsojot dziju, nejausi applaucējusi roku un uz diviem mēnešiem nokļuvusi slimīnīcā.

Laiks aiznes visu

Marijas sirdslieta kādreiz bijusi adīšana un tamborēšana, arī izšūšana. Meita atceras, ka viņas mamma mācējusi arī šūt, pirkusi žurnālu „Burda” un no tā piegrieztnēm šuvusi meitai tērus.

Diemžēl „laiks nedz kādu ieredz, nedz neieredz, nedz arī pret kādu ir vienaldzīgs - tas aiznes visu.” (Senindiešu izteiciens) Arī labo veselību aiznes. Tagad Marijai ir nopietnas problēmas ar redzi – viņa gandrīz vairs nerēdz, taču savā mājā orientējas labi un, uz spieķīša atbalstoties, iziet arī ārā pasēdēt.

Ko varam novēlēt jubilārei, tik cieņījamu gadu skaitli sasniedzot?

Z. Mairiņa ir teikusi, ka „bagāts ir tas, kam daudz spēka, bet gudrs tas, kas sev neuzkrāj pārāk lielas nastas.” Tāpēc novēlam, lai laiks un vecums pavisam neaiznes lielāko bagātību – spēku un veselību - un lai jubilāre arī turpmāk vada savas Dieva noliktās dzīves dienas, meitas, trīs mazbērnu un piecu mazmazbērnu mīlestības saulītē sildoties!

„Dalbos”, laipni uzņemta, ciemojās B. Mietule

Ķeipenieši Jāņus aizvadījuši godam

Ķeipeniešus šogad Līgo dienā 23. jūnijā priecēja vietējo amatiermākslas kolektīvu priekšnesumi pie Ķeipenes tautas nama: amatierēatra dalībnieki skandēja latviešu tautasdziesmas, dejoja Ķeipenes pagasta vidējās paaudzes deju kolektīvs „Dandzis” un senioru deju kolektīvs „Veldze”.

Uzstājās arī mūsu pagasta jaunietes, kuras speciāli Līgo dienas pasākumam bija iemācījušas jaunu deju.

Kaut arī pasākums šogad notika neierastā laikā – plkst. 14.⁰⁰ dienā – skaītāju bija gana daudz. Bet, kā vienmēr, tas bija pasākums Ķeipenes ciema centrā dzīvojošajiem, jo nemanīja gandrīz neviens skaītāja no lauku gala. Diemžēl....

Lietus vīriņš skaītājus paželoa, jo sāka liet no savas lejkannas tikai uz pasākuma beigām. Dancotājiem gan nācās saslapināt kājas un krāšnos tautas tērpus, lecot jestros tautas dančus, bet, cerams, iesnas neviens nedabūja.

Plānotais Jāņu vainadziņu konkurss diemžēl šoreiz neizdevās, jo konkursam bija iesniegti tikai divi vainadziņi.

Vakarā plkst. 22.⁰⁰ pie Ķeipenes tautas nama sākās dejas vietējās muzikālās grupas „Impro Band” deju ritmos. Grupai sava piekritēju pulciņš bija, un dejošana notika visai sparīgi, vismaz pēc pusnakti.

Kā informēja pašvaldības policists A. Cviguns Ķeipenē Jāņu vakars un nakts aizritējusi mierīgi, nekādi incidenti nav bijuši.

Vārdu sakot – Ķeipenē pa Jāniem viss kārtībā.

Aiz Jāniem seko pēcjāni

Bet pēc Jāniem Ķeipenē, tāpat kā visur citur Latvijā, līst, līst un līst.... Arī Septiņu gulētāju dienā ielija.... nu līs vēl septiņas dienas.

Kā brīnumā skatos, ka pie Ķeipenes pamatskolas sporta laukuma jau 26. jūnijā zied liepas. Nupat bija vasaras saulgrieži, skat, - jau arī liepu ziedēšanas laiks klāt.

Gaidīsim nākamos vasaras saulgriežus – manuprāt, gada skaistāko laiku! Nemaz tik tālu tas nav!

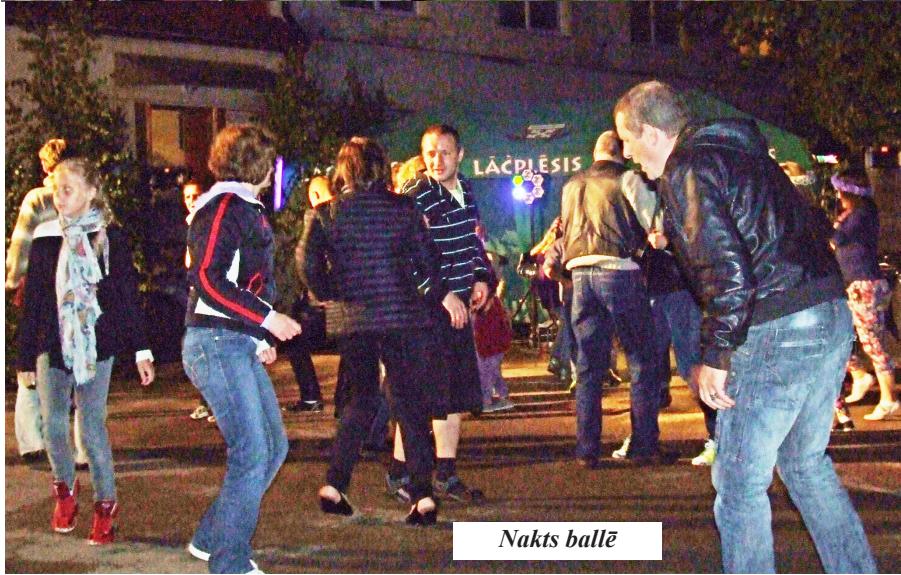
Jāņu notikumiem līdzī sekija **B.Mietule**

Koncerta skaītāji

Dejo „Dandzis”

Nakts ballē

Fotogrāfijās - mirklī no Jāniem 2014 Ķeipenē

Mīkla atminēta

Bija vai nebija Ķeipenes „Zarumu” mājas ozolā pērtīķītis? – tā droši vien daudzi pie sevis nodomāja. Nu mīkla atminēta – tas zvēriņš ar nelielajām trīsstūrveida austiņām un garo asti tomēr nav bijis pērtīķītis, bet gan cauna.

To pārliecinājāmies, kad „Zarumu” saimniece Inta atveda uz pagasta pārvaldi fotoaparātu un varējām fotogrāfijas lejupielādēt datorā. Inta pastāstīja, ka zvēriņš bijis nevis viens, bet veseli divi. Caunas bijušas ļoti draiskultīgas – viena no caunām „dancojusi” pa pagalmu tad, kad Intas meita plāvusi mauriņu, otra kaut ko kašnājusi saimniecības ēkas malā.

Pa „Zarumu” saimniecības ēkas pamatiem staigājošajai caunai redzama balta pakakle

Kāpēc sanāca tāda alošanās ar caunām – par to vaicāju medniekiem ar 34 gadu mednieka stāžu **Kārlim Antonovam**.

K. Antonovs: - Inta noturēja caunu par pērtīķēnu, jo cīlvēkiem ir tāds priekšstats, ka caunas dzīvo uz zemes. Bet tā nav – caunas pusi laika pavada kokos, pusi uz zemes. Caunas visbiežāk dzīvo vāveru ligzdās, koku saknēs un dobumos, zaru čupās. Caunas ir plēsēji un pārsvarā gaļēdājas, kas ēd putnus, to olas, peles, žurkas, vāveres, zaķus, vardes. Ja tiks vistu barā, plēsīs vistas, cik varēs. Esmu dzirdējis no citiem medniekiem, ka caunas var pat uzbrukt jaundzimušam stirnu kazlēnam.

Caunu ēdienkartē esot arī ogas un augļi. Es gan neesmu pamanījis, ka caunas mielotos ar augļiem un ogām. Toties labi zinu, ka caunām ļoti garšo medus. Tāpēc nav brīnums, ka caunas viesojās „Zarumos”, kur ir bišu drava. Tā nu no caunām ir jāsargā, citādi izķeksēs no stropiem medu ar visām šūnām.

Taurupes pagasta vienā saimniecībā

noķertas deviņas caunas, kas bija postījušas bišu stropus, iedamas našķoties.

Caunas, it sevišķi mātītes, ir ļoti gudras, prot noslēpt savas pēdas. Ejot gulēt, caunu mātīte 150 līdz 300 metru līkumos pa kokiem, jaucot pēdas, tikai tad ielīdīs savā migā.

Tas, ka caunas neslēpās no cīlvēkiem, nav šiem dzīvnieciņiem raksturīgi. Bet, cerams, ka caunas nebija slimas un viņu drošajai uzvedībai bija citi iemesli. -

Tā no savas mednieka pieredzes Kārlis raksturoja caunas.

„Zarumu” mājas saimniece Inta stāstīja, ka nelielajiem dzīvnieciņiem bijis brūns kažociņš un vienam pakakle un pazode baltā krāsā. Pēc šī apraksta šķiet, ka tās varētu būt bijušas akmeņu caunas, kurām patīk mitināties ne tikai mežā, bet arī cīlvēku mājokļu tuvumā un pat ēku bēniņos.

Akmeņu caunas pa dienu parasti guļ savā migā, bet vakarā dodas medībās. Reizēm akmeņu cauna medī arī dienā.

Latvijā dzīvo divas caunu sugas – meža cauna un akmeņu jeb akmens cauna. Akmeņu caunai pakakle un pazode ir baltā krāsā, meža caunai – gaiši dzeltena. Tā arī ir galvenā atšķirība starp abām caunām, kas kopumā esot diezgan līdzīgas viena otrai. Salīdzinot ar meža caunu, akmeņu cauna retāk pārvietojoties pa kokiem.

Bet par to mērkaķīti kokā – šoreiz iznāca taisnība dzejdarim A.Kaugaram: „Nemeklē mērkaķus Apsnigušos kokos, Citos zemes lokos tie mīt – Kur no palmas kokoss Būkšķēdams krīt. Nemeklē.”

B.Mietule

Varbūt, ka cauna „Zarumu” ozola putnu būros gribēja atrast kādu putniņu?

Jūs jautājat

Pēteris Tropiņš uzdevis šādu jautājumu:

- Jautājums šerifam A. Cvigunam. Tagad iet kampaņa – skaļa, uzstājīga, proti, ka velobraucējiem vajag numurus, tiesības u.t.t. Desmit gadus atpakaļ, kad man galvaspilsēta bija Cēsis, es nopirku Priekuļos riteni. Turpat Cēsis un autoinspekcija. Operatīvais darbinieks sēž aiz lodziņa. Baigā rinda – pamatā šoferi. Pēc vienas stundas pienāk mana kārtā. Sākās murgs.... neesot tāda inspektora par velo lietām. Nu domās, meklēs, lai pazvana, un vienosies par laikiem. Es vairs tur negāju. Kā ir Ogrē?-

Pašvaldības policists A. Cviguns neko daudz nevarēja atbildēt uz šo jautājumu, jo šis jautājums nav pašvaldības policijas kompetence. A. Cviguns tikai varēja padalīties ar savu personīgo pieredzi – velosipēda apliecību nesen ieguvusi viņa desmit gadus vecā meita. Velosipēda vadītāja apliecības iegūšanas process nav bijis ilgs - jāizpilda tests un, ja viss kārtībā, vari saņemt apliecību.

Kas un kādā veidā var iegūt velosipēda vadītāja apliecību – uz šo jautājumu izsmēlošu atbilde var atrast Ceļu satiksmes drošības direkcijas (CSDD) mājas lapā.

Velosipēda vadītāja apliecība

Velosipēdista apliecību var iegūt no 10 gadu vecuma, nokārtojot ceļu satiksmes noteikumu un satiksmes drošības eksāmenu (testu).

Eksāmena kārtošanai nepieciešamie dokumenti:

- pase/ braukšanas mācību atlauja/ vadītāja apliecība/ atpūtas kuģu vai mazizmēra kuñošanas līdzekļa vadītāja apliecība/ dzimšanas apliecība personām, kas jaunākas par 15 gadiem;

- viena dokumentu fotokartiņa (3x4cm);
- atkārtota eksāmena gadījumā pirms eksāmena jāveic apmaksas.

Sagatavošanās velosipēda vadītāja eksāmenam:

- CSDD mājas lapā: <http://csnt.csdd.lv> pieejams tests, kuru izpildot, var pārbaudīt savas zināšanas un gatavību eksāmena kārtošanai (sadalā „Jauns eksāmens”, izvēloties „Velosipēdi”). Testa kārtošanas reižu skaitam nav ierobežojumu un tas ir bezmaksas.

- CSDS mājas lapā atrodami dažādi ar velo saistīti uzdevumi un informācija: <http://ej.uz/9dit>.

- izdevniecība „Zvaigzne ABC” sadarbībā ar CSDD izdevusi grāmatu „Ceļā ar velosipēdu”.

- Ceļu satiksmes noteikumi: <http://likumi.lv/doc.php?id=90585>

Ja ir jau iegūta kāda no transportlīdzekļa vadītāja kategorijām, drīkst vadīt arī velosipēdu. Bet uzrādot vadītāja apliecību

un iesniedzot vienu fotokartiņu (3x4cm), varat saņemt arī velosipēda vadītāja apliecību jebkurā CSDD nodaļā.

Maksa par eksāmenu:

- bezmaksas – kārtojot pirmo reizi;
- EUR 1,08 – atkārtota eksāmena gadījumā.

Eksāmenu pieņemšanas un vērtēšanas kārtība:

- lai iegūtu vadītāja apliecību, veiksmīgi jānokārto datorizēts teorijas eksāmens.
- eksāmenā ir 10 jautājumi, un tie jāatbild 10 minūšu laikā. Eksāmens ir nokārtots, ja pareizi atbildēsiet vismaz uz 8 jautājumiem

Pieteikties eksāmenam var:

- ierodoties CSDD nodaļā;
- pa tālruni. Piesakoties eksāmenam pa tālruni, dokumenti jāiesniedz pirms eksāmena. **CSDD Ogres nodaļa – Austrumu iela 14, Ogre. Tālr. 65049130.**

Tikai jāpiebilst, ka CSDD Ogres nodaļa neatrodas pašā Ogres pilsētas centrā. Lai nokļūtu uz Austrumu ielu 14, būs jāizmanto pilsētas sabiedriskā transporta pakalpojumi.

Informāciju sagatavoja **B.Mietule**

Ķeipenes pagasta pārvaldes darbinieku prombūtne jūnijā un jūlijā

Pārvaldes vadītājs V.Sirsonis uzlabos veselību **no 30. jūnija līdz 6. jūlijam** un atvaļinājumā **no 7. jūlija līdz 20. jūlijam**;

Sekretāre **B.Mietule** atvaļinājumā **no 1. jūlija līdz 21. jūlijam**;

Autobusa vadītājs **D. Ošenieks** atvaļinājumā **no 25. jūnija līdz 22. jūlijam**;

Galvenā grāmatvede **L. Mačuka** atvaļinājumā **no 14. jūlija līdz 27. jūlijam**;

Kasierē **S. Rudņika** atvaļinājumā **no 14. jūlija līdz 27. jūlijam**;

Apkopēja **O. Jakušonoka** atvaļinājumā **no 14. jūlija līdz 27. jūlijam**;

Cēlu fonda vadītājs **K. Antonovs** atvaļinājumā **no 1. jūlija līdz 14. jūlijam**;

Daiļdārzniece **M. Grīnberga** atvaļinājumā **no 1. jūlija līdz 14. jūlijam**;

Grāmatvede **I. Tobiase** atvaļinājumā **no 25. jūnija līdz 8. jūlijam**;

Grāmatvede **I. Drēviņa** atvaļinājumā **no 14. jūlija līdz 27. jūlijam**;

Bibliotēkas vadītāja **I. Pumpure** atvaļinājumā **no 21. jūlija līdz 3. augustam**;

Komunālās daļas vadītājs **A. Kalniņš** atvaļinājumā **no 1. jūlija līdz 28. jūlijam**;

Informējam, ka nevienam no darbiniekiem, izņemot kasieri, atvaļinājuma laikā aizvietotāja nav.

Ir ko rādīt un ar ko lepoties

Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītājs V. Sirsonis „Ķeipenes Vēstneša” 30. maija numurā solīja, ka ķeipenieši šajā laikraksta numurā varēs iepazīties ar konkursa „Ogres novada sakoptākā sēta 2014” nolikumu. Nolikumu Ogres novada pašvaldība ir apstiprinājusi, bet diemžēl pārvaldes vadītājs to vēl nav saņēmis un tāpēc neiesniedza publicēšanai pagasta avīzē.

Informāciju par konkursu meklēju un arī atradu Ogres novada pašvaldības mājaslapā.

Konkursa „Ogres novada sakoptākā sēta 2014” dalībnieki tiks vērtēti divās grupās: sakoptākās individuālās dzīvojamās mājas pagastu apdzīvoto vietu centros; sakoptākā lauku sēta - ģimenes dzīvesvieta.

Sakoptākās sētas un individuālās dzīvojamās mājas vērtēšanai konkursa 1. kārtā var pieteikt tās īpašnieks/tiesiskais valdītājs vai cita persona, iesniedzot pieteikuma veidlapu. **Pieteikumi rakstveidā vai elektroniski ir jāiesniedz līdz 18.07.2014. pagastu pārvaldēs vai Ogres novada pašvaldībā ar norādi konkursam „Sakoptākā sēta 2014”.**

Konkursam pieteiktie īpašumi tiks vērtēti divās kārtās – pirmo organizē Ogres novada pašvaldības administrācija sadarbībā ar pagastu pārvaldēm (no 21.07.2014. – 08.08.2014.), otro organizē Ogres novada pašvaldības izpilddirektors, ar rīkojumu izveidojot vērtēšanas komisiju (notiek no 25.08.2014. – 05.09.2014.).

Konkursa 1. kārtas laureāti (1.-3. vieta) tiks apbalvoti ar pagasta pārvaldes Atzinības rakstu un naudas balvu.

Atliek vien uzrakstīt pieteikumu un piedalīties! Ķeipenieši, neesiet pārāk paškritiski un nesakiet: „Ko nu es, man nekā īpaša nav ko rādīt!” **Ir ko rādīt un ar ko lepoties, tāpēc aicinām piedalīties konkursā!**

Informāciju sagatavoja **B.Mietule**

Paldies!

Ķeipenes pamatskolas kolektīvs saka sirsnīgu paldies pagasta iedzīvotājam uzņēmējam **Alvīm Mihailovam** par dāvanu - jaunajiem soliņiem, kas uzstādīti pie skolas veco, salauzto soliņu vietā!

Pagasta pārvaldes vadītāja pieņemto lēmumu apskats

Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītājs V. Sirsonis **š.g.jūnijā pieņemis piecus lēmumus:**

10. jūnijā lēmumu par dzīvojamās telpas īres līguma pagarināšanu līdz 15.05.2015. ar īrnieci L. Kačerovsku;

11. jūnijā lēmumu par adreses “Ratnieki”, Ķeipene, Ķeipenes pag., Ogres nov., piešķiršanu no nekustamā īpašuma “Jaunrīgas” atdalāmajam, no jauna veidojamajam nekustamajam īpašumam un esošajai un plānotajai ēku un būvju apbūvei;

11. jūnijā lēmumu par adreses “Kapteiņi”, Ķeipenes pag., Ogres nov., piešķiršanu zemes vienībai un uz tās esošajai un plānotajai ēku un būvju apbūvei;

19. jūnijā lēmumu par adreses “Sidrabi”, Ķeipenes pag., Ogres nov., piešķiršanu zemes vienībai un uz tās plānotajai ēku un būvju apbūvei;

19.jūnijā lēmumu par nekustamā īpašuma lietošanas mērķa noteikšanu trim zemes vienībām.

Apskatu sagatavoja **B.Mietule**

Atgādinājums

2011. gada 15. janvārī Ķeipenes taujas namā svīnīgi tika pasniegtas piemiņas zīmes ķeipeniešiem, kuri piedalījās 1991. gada barikādēs. Visi barikāžu dalībnieki uz šo pasākumu nebija ieradušies. Lūdzam 1991. gada barikāžu dalībniekus - **Ādamu Arbidānu, Māri Astahovski, Igoru Kuhamenko, Andri Veitmani, Uldi Ermansonu, Juri Pulču** - ierasties Ķeipenes pagasta pārvaldē pēc piemiņas zīmēm! Lielākā daļa no šeit nosauktajiem barikāžu dalībniekiem Ķeipenē vairs nedzīvo. Tie ķeipenieši, kas šos cilvēkus pazīst un sazinās ar viņiem - lūdzu atgādiniet par nesaņemtajām piemiņas zīmēm!

Priecājamies!

Ogres novada pašvaldības 2014. gadā izsludinātajā projektu konkursā “Veidojam vidi ap mums Ogres novadā” 1000,- euro piešķirti biedrības “Ķeipenes vides centrs” projektam “Ķeipenes muižas ēka – šodienas kultūras un iniciatīvu centrs”. Piešķirtā nauda tiks izlietota Ķeipenes muižas ēkas fasādes atjaunošanai.

Žēl tikai, ka šis šogad bija vienīgais ķeipeniešu iesniegtais projekts.

28.majā Ogrē notikušās Latvijas Darba devēju konfederācijas pārstāvju tikšanās ar Rīgas reģiona, tostarp Ogres novada, uzņēmējiem laikā LDDK un pašvaldības vadības parakstītu Atzinības rakstu par ilgtspējīgu, stabilu un atbildīgu uzņēmējdarbību Ogres novadā saņēmis arī Ķeipenes uzņēmums **SIA “Senlejas”**.

Balts lielceļš pār pakalniem stīdz
Un aizvijas zilganā tālē.
Tas mani sev aicina līdzi
Lūkoties debesu malu.
Balts lielceļš pa dzīvi slīd
Pār kalniem, lejām un kritumiem
stāviem.
Met lokus te augšup, te lejup,
Un tu, cilvēks, ceļo tam līdzi!
(A.Brutāne)

STARP DARBU KALNIEM UN IKDIENU
ATRAST LAIKU SEV - LAI VIENKĀRSI
ATPUŠOTOS, PACEĻOTU, PALUTINĀTU SEVI!
JO "TU NEEKSISTĒ TĀPĒC, LAI IETEKMĒTU
ŠO PASAULI. TU EKSISTĒ, LAI DZĪVOTU
SAVU DZĪVI TĀ, LAI TU BŪTU LAIMĪGS".
(R. BAHS)

UN KĀPĒC GAN VISMAZ VASARĀ
NEDŽVOT SASKANĀ AR ŠO ATZINU?

AICINA PIETEIKTIES UZ VASARAS NOMETNI

Kas? Dienakkts apkārtnes izzināšanas nometne

Kam? 12 - 15 gadus veciem bērniem. Nodarbību specifikas dēļ nometne plānota nelielam bērnu skaitam (20 bērniem)

Kāpēc? Katrs dalībnieks varēs izjust un mācīties saprast dabas daudzveidību caur visām piecām maņām.

Kur? Amatas novadā, Zaubes pamatskolā, pie gleznaņaijiem ezeriem un noslēpumainos mežos.

Kad? No 2014. gada 14. jūlijā līdz 20. jūlijam.

Dalības maksa nometnē EUR 70.

Pieteikšanās? Vita Krūmiņa, tel.26599056 zaubes_skola@inbox.lv

AKTUĀLA INFORMĀCIJA

Madlienas bāriņtiesas priekšsēdētāja Santa Kalniņa atvalinājumā no 25. jūnija līdz 9. jūlijam.

Nepieciešamības gadījumā apmeklētāji var griezties pie Madlienas bāriņtiesas locekļa A. Jansona, kas pieņem Madlienas pagasta pārvaldes telpās pirmdienās un ceturtdienās no plkst.8.00 - 12.00 un no 13.00 - 16.00. Tālr.Nr.65055152.

Mūžs sairst tūkstoš sīkās lāsēs,
Un katrā maza varavīksne spīd.
Tur dienas gaišas, pelēkas, pat
melnas,
Bet katrai tikai viena tāda ir.
Ir katrai dienai skaistums sava
Un arī darbos liktais mērs un svars.
Es nevaru tās tukšās dienas aizmest,
Ne arī darbiem svērtās - dubultot.
*Aiz manis pagātne,
man priekšā nākotne.
Es - laika mirklis krustcelēs.*
(M.Fridrihsone)

Īpaši sveicieni cienījamu gadu skaitļu dzīves jubilejās ķeipenietēm:

AUSMAI FIŠEREI

80. jubilejā (10. jūnijā),

Dainai Grigorjevai

70. jubilejā (13. jūnijā),

Marijai Zakei

90. jubilejā (21. jūnijā),

Janīnai Bleidelei

80. jubilejā (22. jūnijā),

Līgai Ozoliņai

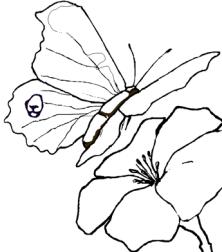
70. jubilejā (23. jūnijā),

Ilgai Korotkijai

80. jubilejā

(25. jūnijā)!

Veselību, spēku
un optimismu
visām no sirds
un vēl daudz
baltu dzīves
dieniņu !

SLUDINĀJUMI

Š.g. 6. septembrī no plkst.10.00 Daces Krievānes ārsta prakses telpās **pieņems okulists – Dr. Ilze Žarinova** (Latvijas – Amerikas Acu centrs).

Iepriekšējs pieraksts. **Tālr.65033647, mob. 20245454.**

Iznomāju 6,00 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes, no kuras lielākā daļa ir labā stāvoklī. Zemes nosaukums „Ezerī”, tā atrodas netālu no Plaužu ezera, autoceļa Rīga – Ērgļi malā.

Iznomāju zemi „Jaunrutuļi” 2,18 ha autoceļa Rīga – Ērgļi malā. Abi zemes gabali atrodas Ķeipenes pagastā.

Zvanīt un interesēties – **Sergejs, tālr. Nr.28883010.**

Friziere Inga Augšpule pēc pārtraukuma **atsākusi strādāt frizētavas telpās Ķeipenes ciema „Krustīnos”.** Darbs pēc iepriekšējas pierakstīšanās. Zvaniet un piesakieties! Visi laipni gaidīti! **Inga, tālr.Nr.28485459.**

Pasākumi jūlijā

5.jūlijā Ķeipenē pie tautas nama

SVĒTKI VASARAS

PLAUKUMĀ

Plkst.9.00 - Aicinām lielākus un mazākus puķu mīļus veidot **ZIEDU SKULPTŪRAS!**

Līdzī nemam ziedus, zaļumus - derēš gan savā dārzā rodamie, gan pļavā vai mežā saplūktie!

Plkst. 11.00 - Bērniem

JAMPADRACIS AR PEPIJU UN PIRĀTU! (Lietus gadījumā tautas namā.) Spēles, atrakcijas, konkursiņi, rotaļas, konfekšu lietus, u.c., sejiņu apgleznošana par maksu.

No plkst.12.00 – VIZINĀŠANĀS

ZIRGA PAJŪGĀ. Maksa par braucienu 30 centi

Plkst.14.00 no tautas nama

MARATONS „APKĀRT ĶEIPENEI 2014”.

Reģistrēšanās maratonam no plkst.13.00 pie tautas nama.

Vērtēšana pa grupām: zēnu grupa no 9 – 15 gadiem; meiteņu grupa no 9 – 15 gadiem; vīriešu grupa no 16 – 30 gadiem; sieviešu grupa no 16 – 30 gadiem; vīru grupa no 30 – 45 gadiem; sievu grupa no 30 gadiem; senioru grupa no 45 gadiem.

MAZO SKRĒJIENS: grupas: no 1 līdz 2 gadiem kopā ar vienu no vecākiem;

no 3 līdz 4 gadu vecumam;

no 5 līdz 6 gadu vecumam;

7.- gadīgo skrējiens;

8. - gadīgo skrējiens.

Plkst.16.00 pie tautas nama (lietus gadījumā telpās) aktiera, komponista

JURA HIRŠA KONCERTS „PIRMS DZĒRVES ATKAL PROJĀM DODAS”. Ieeja par brīvu.

Keipenes tautas nama darbinieku atvalinājumi jūlijā

Tautas nama vadītāja **I. Daugaviete** papildatvaļinājumā no 7. jūlija līdz 14. jūlijam un atvaļinājumā no 15. jūlija līdz 21. jūlijam;

Apkopēja **M. Circene** atvaļinājumā no 8. jūlija līdz 21. jūlijam;

Koncertmeistare **A. Ločmele** atvaļinājumā no 1. jūlija līdz 28. jūlijam;

Koncertmeistare **L. Upeniece** atvaļinājumā no 7. jūlija līdz 20. jūlijam;

Vokālā ansambļa vadītāja **S. Vituma** atvaļinājumā no 1. jūlija līdz 28. jūlijam.